

ציון צמירי, העיתון החזק

מתחת לפני השטח רותחת הלאבה בליכוד. דפוקי שמיר מתאחדים וגדו

חזית ארץ ישראל הוא גוף ציבורי חדש, שמאחוריו עומד לובי של 31 ח"כים מהליכוד ימינה. וזהו כצעד התארגנות של הקיצוני הפרלמנטרי, שבו מקננות כיום תחושות עמוקות של תיסכול ויאוש.

מקורן של תחושות אלו בהקמת ממשלת האחרות והמיגבלות שעדיין בדה זו הציבה על ההתנחלות, נקיטת צעדים חריפים יותר למיגור האינתיפאדה וכמובן רעיון הבחירות רותם שחיים, שלו יש התנגדות אף בתוך הליכוד עצמו.

כינוס "חזית ארץ ישראל" הש"כ, בוע, שדן בתוכנית הבחירות בש"כ, שחיים, היה כינוס אופוזיציוני לכל דבר שנערך במצודת-חזאב — ב"ת של מפלגת-השילטון המרכזי זית כיום בישראל.

ככזה איפיינו אותו הסחת ביקור רת נוקבת בממשלה על דרך הטיי פול באינתיפאדה ועל התוכנית ה"מדינית החדשה" (שמיר-רבין), ש"אשרה בממשלה באותו היום.

ציון צמירי, העיתון החזק

את דבריו ח"כ בן-אלישר בהאשמות נגד הליכוד, והדבר גרם למתח רב בכינוס.

גם ח"כ מיכאל איתן, יוזם הח"כ, זיכר על "הצעות שמסכנות המשך המיפעל הציוני" ועל "מגמת כירסום לא רק בהבטחות שניתנו לציבור ערב הבחירות, אלא כירסום אפילו בקווי-היסוד של ה"ממשלה".

ישר לנסיכים

התארגנות החזית היא סיימן מן למאבקי-מחנות מסוג חדש בליכוד.

בפועל קיימים היום שני מחנות בליכוד: **המחנה שהח"כים שלו הודרו** עם "חזית ארץ ישראל", המייצג קו ניצייקציוני, ומציג עצמו כנאמן לדרך הרעיונית של הליכוד. נמציאים שם, למשל, בצורה החוצה את המחנות הישנים בתנועה, הח"כים צחי הנגבי, מיכאל איתן, עוזי לני"א (שמיר-ארנס) וגם הח"כ בן-אלישר ויעקב שמאי (לוי).

נמצאים שם גם ח"כים ליכודיים כמו פינחס גולדשטיין ויוסי גולדברג, וכמובן תומכיו של השר אריאל שרון.

כולם מקבלים את השותפות עם המערך וה"התמתנות", ולוא הסאי קטית שחלה בליכוד.

ח"כ צחי הנגבי, שהיה ראש לישבת ראש-הממשלה עד היבחרו לכנסת, מייצג דיעות ניציות ברר רות. הוא היה ממובילי ההתנגדות להליכה לממשלת-האחדות, בני גוד לעמדת פטרונ הפוליטי (ל"שעבר?), שכמובן לא רווה נחת מ"כך, כלשון המעטה.

בכנסים רבים כסניפי הליכוד מתבטא הנגבי בחריפות נגד מדיניות הממשלה בביתחון, בהתיישבות ובנושא המדיני. בכנס צעירים וסטודנטים של הליכוד הוא טבע מטבע פוליטי-לשוני חדש: "שר-הביטחון צריך לעבור למישרד המיסחר והתעשייה, ושר-הביטחון והתעשייה צריך לעבור למישרד הביטחון".

ניתן להניח ששמיר אינו מאושר מהקו העצמאי שנוקט הנגבי. אך הנגבי כבר נוכח ב"שבועיות" ש"הוא אינו "נסיד" מן המניין במחנה הנסיכים. עקב מימונו הגבוה ב"פאל" הוציאו אותו אנשי-ארנס מפקטיה-שבועיה השלישית, והעי"דפו על פניו אחרים, וכך לא הצי"ליח להתברג לשבועיות. הוא הסיק את המסקנות. הוא בונה לעצמו תשתית של תמיכה "בשטח", מ"תומכי כל המחנות, עקב דיעותיו הניציות, שהן פופולריות מאוד ב"מרכז-הליכוד. כך עשתה, בשעתו, אמו.

ח"כ בן-אלישר בכנס "חזית ארץ ישראל"

כולנו מאוחדים בדעה שזה עלול להביא למדינה פלסטינית...

לא שותפות עם המערך וללא הצגת תוכנית מדינית ישראלית.

לטרנד מראש **זירה הפנימית** בליכוד תהי"פוך למוקד ההתעניינות הציבורית בקרוב, במיוחד אם תצבור התוכנית המדינית של שמיר תאוצה. שרון, החושש מאפשרות של

שתי גדות לליכוד

האינתיפאדה, להכריז על הוצאת תושבי ירושלים המיוחסת מההש"ת תפוח בבחירות, ועוד. יתכן שיצליחו לכפות חלק מדי רישותיהם על שמיר — וכך תסו"פד מראש היוזמה המדינית החדשה. יתכן וההתארגנות החדשה תפי"נה לכיוון של התארגנות סביב ה"שר שרון, כמועמד אלטרנטיבי לקו המדיני של שמיר-ארנס ונסיכיהם, ותקום דרישה למנות כשר-הביטחון. תסריטים שונים אפשריים לגבי העתיד.

"רילוגידור" לכיוון הצעירים, כבר החל באירגון האגודות שלו. מדי פעם הוא מכנס בלישבתו חברים מרכז, ומסביר להם את השקפותיו המדיניות ואת הסכנות שהוא רואה מהמשך "ההידרדרות הביטחונית" מדינית, לדבריו. השר לוי מתו"ס כל מכה שלמרות שתמיכתו ב"מרכז-הליכוד הבטיחה לשמיר את הקמת ממשלת-האחדות, אין הוא משותף בהתייעצויות ובעיצוביהם"

אך בכל זאת, אפשר שהנגבי, ר"כמוהו גם מיקי איתן ואחרים, יעמ"דו לפני קושי פוליטי לאימבוסל כעתיד הקרוב. לא לאורך זמן ויכול לעמוד בקו אופוזיציוני לעמדת מנהיגי המחנה שלהם, מבלי להי"פגע פוליטי. שמיר וחבריו הנהגת הליכוד רואים בהתארגנות "חזית ארץ-ישראל" התארגנות כוחנית, המופנית ישירות נגדם. אין הם מאמינים ב"

ח"כ מיקי איתן, בסערת-הרוחות בין אנשי התחייה לליכוד פלט ב"כינוס "החזית": "בשביל מה התת"קפות עלינו? או בבחירות הבאות התחייה תקבל עוד כמה מנדטים, והליכוד פחות כמה מנדטים... ואו"לי אני אפילו אחיה או בתחייה..." שמיר עדיין חוק מאוד עקב ה"הצלחות הפוליטיות והמדיניות ה"אחרונות (הבחירות המוניציפליות, הביקור בווינגטון), ולכן רבים חו"שים לצאת נגדו ונגד "הזרם ה"מרכזי" בתנועה.

ציון צמירי, העיתון החזק

אולי לא לאורך זמן: חברי מרכז הליכוד מתחילים לדרוש מהנהג"תם את מה שהבטיחו לבחוריהם: מיגור האינתיפאדה, נאמנות ל"ארץ-ישראל השלמה והגברת קצב "ההתיישבות ביש"ע". מרכז הליכוד, שיתכנס בסוף החודש או בתחילת החודש הבא, כוי לדון בתוכנית המדינית החדשה, דשה, יהווה אינדיקטור ראשון ל"ח"סי-הכוחות במילחמת-המחנות החדשה. **גידעון סער (סרצ'נסקי)**

המאבק בין המחנות הפרסונליים והמחנות האידיאולוגיים חופף לעיתים, אך רק חלקית. מרבית תומכי השרים לוי, מודעי, שרון ואף השר-לשעבר שריר, מהווים אופוזיציה לשמיר, על רקע רעיוני ועל רקע אמונות אישיות. הם נגד מדיניותו והזרם המרכזי, השולט ב"ליכוד היום, המורכב מאנשי שמיר-ארנס.

המחנה שמולו: "הנסיכים" ה"צעירים — בני בגין, דן מרדור, רוני מילוא, אהוד אולמרט — המ"הווים למעשה את הזרם המתון ב"ליכוד, הנאמן לשמיר ושדחף למ"שלה משותפת עם המערך. סברה מקובלת במצודת-חזאב היא שרצונו האמיתי של שמיר הוא למסור את השילטון ישירות לצע"רים, הישר מעל ראשיהם של שרון, לוי ואולי אפילו ארנס. רמז נוסף על כך ניתן למצוא בהתנשאותו של השר ארנס בסוף-השבוע, ש"פיו אין הוא שולל העברת השילטון משמיר לצעירים. לפי דבריו זה אינו עניין עקרוני בעיניו להיות ראש-ממשלה. בניגוד להצהרותיו הפומביות, אין שמיר פוסל על הסף את האפש"רות להמשיך קדנציה נוספת אחרי תום הנוכחית, ובכל מקרה הוא מתגאה בכך שהוא מטפח את השר דן מרדור, וחבריו להנהגה הצע"רה של הליכוד, כדור-המשך של מנהיגות הליכוד.

בעיקבות אמה

אך מחנה שמיר-ארנס אינו עשוי היום מיקשה אחת. לא

אוהד בכנס

תחפלאו לשמוע... הוכח כבר בעבר שכשמנהיג של הימין מוביל תוכנית מדינית, ס"כ כווייה לעבור בכנסת וכממשלה הם מצויינים. מזה בריוק מפחדים היום בגוש-אמונים, בתחייה וגם רבים בליכוד.

למעשה הליכוד מחולק היום לשניים מבחינה מדינית. עורר-הדין סיני קתה, חבר מר"כדהליכוד, שהינחה את כינוס "חזית ארץ-ישראל": "חייבים לכנס מדי את מסודות הליכוד לדון בנו"שא שעל סדר-היום... לפני שראש"ממשלה יביא לנו תבשיל שבישל עם רבין ופרס... תוכנית שכולנו מאוחדים בדעה שהיא עלולה לה"ביא למדינה פלסטינית".

גם חבריה-כנסת שדיברו בכנס נקטו קו אופוזיציוני, וביטאו את התחושה שרבים מהפעילים בשטח חשים זה מומן: הליכוד רץ שמאלה, בפראפרזה על סיסמת הבחירות ש"התייחסה למערך.

ח"כ ד"ר אליהו בן-אלישר: "צ"ריך לתת לאוכלוסיה הפלסטינית להבין שאנו לא זזים מן הירדן. היום הלידהרות, תפלאו לשמוע, כאם בבית ז'בוטינסקי — הוא שאנו לא נתמיד לשבת על הירדן". אם אנשי-הימין בליכוד אמרו זאת במרומז — אנשי התחייה, ש"כחו בכינוס, צעקו זאת. הם שיטעו